

mitek, ježto toto osvědčení dosud nebylo předloženo (zákon ze dne 17. února 1920, čís. 134 sb. z. a n., nařízení ze dne 20. dubna 1920, čís. 259 sb. z. a n., a § 290 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n.). Re k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y : Podle § 8 zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 sb. z. a n., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. dubna 1920, čís. 259 sb. z. a n., jest zapotřebí k dobrovolnému zrušení společnosti nebo k její přeměně v jinou právní formu svolení berní správy, příslušné k zajištění dávky a stanoví dále § 290 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., že k dobrovolnému zrušení podmětu podrobeného zvláštní dani výdělkové nebo k jeho přeměně v jinou formu právní jest potřebí svolení vyměřovacího úřadu, příslušného zajistiti daň. Toto osvědčení musí býti prokázáno již, když se podává žádost o zápis zrušení a likvidace společnosti. Toto osvědčení měla tudíž společnost předložiti již dne 6. ledna 1925, kdy oznamovala zrušení a likvidaci společnosti a žádala o zápis změn nastalých při firmě. Nepředložila-li toto osvědčení a bylo-li zapísáno zrušení a likvidace společnosti bez tohoto výkazu, nevadí to pranic tomu, by nyní, když jest žádáno o výmaz firmy, dodatečně nepředložila firma onen výkaz, jež předložiti bylo její povinností hned při původním zápisu. Právem proto žádáno jest napadeným usnesením, by předloženo bylo osvědčení příslušné berní správy, že proti zrušení a likvidaci společnosti není námitek, a jest proto tvrzení stížnosti, že toto usnesení jest nesprávné a nezákonné, vratké.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil rejstříkovému soudu, by znovu rozhodl o opovědi výmazu firmy, nehledě k důvodu, pro nějž byla vrácena.

D ů v o d y :

Dovolací stížnosti nelze upříti oprávnění, neboť souhlasná usnesení obou soudů nižších stolic zřejmě odporují zákonu (§ 16 nesp. říz). Jak vyplývá z plenárního rozhodnutí sb. n. s. čís. 2753 a z rozhodnutí sb. n. s. čís. 8434, vyžaduje se svolení berní správy podle § 8 zákona čís. 134/20 a podle § 290 zák. čís. 76/27 jen k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společnosti, není ho však třeba k zápisu výmazu likvidační firmy. Z toho, že si rejstříkový soud nevyžádal ono svolení před zápisem usnesení o dobrovolném zrušení společnosti, nelze vyvozovati jeho oprávnění, žádati svolení k zápisu výmazu firmy, neboť nehledíc k tomu, že již odpadl zájem berní správy pro nedostatek jmění, přičilo by se to ustanovením citovaných míst zákona. Dovolací stížnosti bylo proto vyhověti a uznati, jak se stalo.

Čís. 10431.

Sudiště podle majetku (§ 99 j. n.).

I cizozemské právnické osoby mohou za ostatních podmínek § 99 j. n. býti žalovány u tuzemského soudu, v jehož obvodu jest jejich majetek.

Použití § 99 j. n. není vyloučeno u osob zemřelých, jež neměly v tuzemsku žádné bydliště a jichž pozůstalost se projednává u cizozemského soudu. Měla-li žalovaná pozůstalost v čase podání žaloby majetek v obvodu dovolávaného tuzemského soudu, nezáleží na tom, že kromě aktiv byla tu i pasiva, která snad převyšovala aktiva. Nesejde ani na tom, že pozůstalostní řízení co do tuzemských nemovitostí bylo po podání žaloby zahájeno u jiného tuzemského soudu.

Sudiště podle § 77 j. n.

Sudiště podle § 77 j. n. nepřichází v úvahu, nebylo-li v čase podání žaloby projednání pozůstalosti ještě zahájeno.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1931, R II 445/30).

Žalobu proti pozůstalosti po cizozemci o zaplacení peněžité pohledávky zadal žalobce na krajském soudě v U. a opřel ji co do místní příslušnosti jednak o § 77 j. n., ježto zůstavitel byl poživatelem statku B., jsoucího v obvodu dovolaného soudu, jednak o § 99 j. n., ježto zůstavitel měl v B. majetek. Námitku místní nepřislušnosti soud prvního stolu zamítl, rekursní soud námitce vyhověl a žalobu odmítl. **Důvody:** Prvý soud uznal se místně příslušným pro tento spor především z důvodu, že zůstavitel byl poživatelem statku B. ležícího v obvodu krajského soudu v U. (§ 87 třetí odstavec j. n.) a že pozůstalost po něm v čase podání žaloby nebyla ještě předmětem pozůstalostního řízení. Avšak názor prvního soudu nelze sdíleti. Neboť jest nesporné, že zůstavitel zemřel již před podáním žaloby a že okamžikem jeho smrti uhaslo jeho právo poživací jakožto služebnost osobní (§ 529 obč. zák.). Následkem toho nebyla žalovaná pozůstalost při zahájení sporu poživatelkou, takže se na ni ustanovení § 87 třetí odstavec j. n. nevztahuje. Jako druhý důvod své místní příslušnosti uvedl první soud, že zůstavitel měl majetek v B., v obvodu krajského soudu v U., neboť ještě v čase projednání pozůstalosti majetek ten tu jest, i když jeho hodnota bylo uvedena jen evidenční částkou 1 Kč (§ 99 j. n.). Avšak i tu první soud nesprávně posoudil věc po stránce právní, neboť sudiště podle majetku jest sudištěm proti osobám fysickým, nemajícím bydliště v tuzemsku. Nelze toto sudiště vztahovati na osoby, jež zemřely, ano nelze o nich říci, že mají bydliště mimo tuzemsko. Naproti tomu přehlédl první soud, že se sudiště pro žaloby pozůstalostních věřitelů z nároků na zůstavitele řídí sídlem soudu, u něhož jest projednání zahájeno (§ 77 první odstavec j. n.) a že toto sudiště jest v tomto případě výlučným, poněvadž jiného sudiště žalovaná pozůstalost v tuzemsku nemá. Tento soud stal se pro tuto věc příslušným ihned úmrtím zůstavitele, nikoliv snad teprve zahájením pozůstalostního řízení, neboť zákon nemluví o tom, že příslušnost soudu jest založena teprve zahájením pozůstalostního řízení. Uvádí jen, že toto sudiště potrvá, dokud pozůstalost nebyla odevzdána (§ 77 první odstavec j. n.). Z řečeného vyplývá, že krajský soud v U., nejša soudem pozůstalostním, není pro tento spor příslušným.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění. Pokud jde o sudiště podle § 99 j. n., nelze přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že sudiště podle majetku jest sudištěm proti osobám fysickým, neboť, jakž jest vyvozovati z doslovu třetího odstavce § 99 j. n. (slova »mimo to«), mohou býti i cizozemské právnické osoby žalovány u tuzemského soudu, v jehož obvodu jest jejich majetek. Pokud se však týče osob zemřelých, není použití § 99 j. n. vyloučeno u osob, jež neměly v tuzemsku řádné bydliště a jejichž pozůstalost se projednává u cizozemského soudu, neboť záměrem zákona jest, umožniti tuzemským žalobcům, by uplatňovali svá práva před soudy tuzemskými. Podle zjištění soudu prvé stolice měla žalovaná pozůstalost v čase podání žaloby majetek v obvodu tohoto soudu. Že kromě aktiv (kácené dříví) byla tu i pasiva, která snad převyšovala aktiva, nemění nic na tom, že tu byly v rozhodné době věci, přináležející žalované straně, tudíž jmění ve smyslu § 99 j. n. Nesejde na tom, že pozůstalostní řízení ohledně tuzemských nemovitostí zůstavitelových bylo po podání žaloby zahájeno u krajského soudu v M., neboť v čase podání žaloby projednání pozůstalosti ještě zahájeno nebylo a nepřichází proto § 77 j. n. v úvahu (viz také § 29 j. n.).

Čís. 10432.

Není důvodem zrušení exekuce (§ 39 čís. 1 ex. ř.) na základě vykonatelného výkazu nedoplatků, že byl rozsudkem nejvyššího správního soudu zrušen platební příkaz, nebyl-li zrušen i výkaz nedoplatků. K výroku, že zrušením platebního příkazu byl zrušen i výkaz nedoplatků, není povolán soud, nýbrž rozhodnouti o tom náleží výhradně příslušnému finančnímu úřadu.

Zánik zástavního práva podle § 256 ex. ř. není důvodem zrušení exekuce.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1931, R I 797/30.)

Návrh dlužníků, by byla podle § 39 čís. 1 ex. ř. zrušena mobilární exekuce na základě vykonatelného výkazu nedoplatků k vydobytí převodního poplatku, ježto byl platební příkaz, jímž byl převodní poplatek předepsán, rozsudkem nejvyššího správního soudu zrušen, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl. R e k u r s n í s o u d exekuci zrušil.

N e j v ý š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění. Rekursní soud zrušil na rekurs povinných mobilární exekuci, vedenou proti povinným na základě vykonatelného výkazu nedoplatků k vydobytí převodního poplatku, proto, že platební příkaz, jímž byl převodní poplatek předepsán, byl rozsudkem nejvyššího správního soudu zrušen. Tím podle názoru re-